

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcov: **1. JUDr. A. J., 2. T. B., 3. M. B., 4. P. B., 5. Ing. K. P., všetci právne zastúpení Mgr. R. Z., advokátkou, B.**, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Bratislave**, Lamačská cesta 8, Bratislava, za účasti: **P. – I. s.r.o., B., právne zastúpený JUDr. P. D., advokátom, B.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. A/2008/1238-5/SAM zo dňa 11. februára 2008, konajúc o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 87/2008-143 zo dňa 27. mája 2010, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 87/2008-143 zo dňa 27. mája 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu žalobcov 1/ - 5/, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2008/1238-5/SAM zo dňa 11.02.2008 a nepriznal im náhradu trov konania. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto č. SU-2007/24042/65081-G/115-Bu zo dňa 29.10.2009 tak, že v celom texte rozhodnutia

sa slovné spojenie „... stavebník: L. S. s.r.o., T., B.“ nahrádza textom: „stavebník: P.-I. s.r.o., R. B.“. V ostatných častiach napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd rozsudok odôvodnil citáciou jednotlivých dotknutých ustanovení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej aj stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a tým, že z administratívneho spisu vyplýva, že obsahovo rovnaké námietky žalobcovia vzniesli v stavebnom konaní aj v odvolaní proti rozhodnutiu stavebného úradu Mestská časť Bratislava – Staré Mesto, ktorý sa nimi jednotlivo zaoberal a v odôvodnení rozhodnutia uviedol skutkové zistenia. Súčasne konštatoval z akého dôvodu námietky považoval za nedôvodné, resp. v niektorých námietkach konštatoval nedostatok právomoci sa nimi zaoberať (pokles trhovej hodnoty nehnuteľnosti). Skutkové zistenia správnych orgánov oboch stupňov vyplývajú z listinných podkladov tvoriacich súčasť administratívneho spisu, z podkladov predložených stavebníkom a zadovážených stavebným úradom. Na preukázanie dôvodnosti námietok proti rozhodnutiu stavebného úradu nepredložili žalobcovia odvolaciemu správne orgánu žiadne dôkazy, a ani nenavrhlí vykonanie takých dôkazov, ktorými by oprávnenosť svojich tvrdení preukázali. Na záver svoje zamietavé stanovisko zdôvodnil tým, že väčšina námietok vznesených žalobcami svojim charakterom a obsahom smerovala do územného konania, ktoré už bolo právoplatne skončené.

Proti rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/ - 5/ prostredníctvom právnej zástupkyne a navrhli, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 87/2008-143 zo dňa 27.05.2010 zmenil tak, že v plnom rozsahu vyhovie podanej žalobe a prizná im náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania uviedli, že prvostupňový súd vôbec nešpecifikoval, ktorá väčšina ich námietok smerovala do územného konania, a teda ktoré námietky považoval žalovaný za nedôvodné, a ktoré považoval za dôvodné skúmať v rámci konania o udelenie stavebného povolenia. Prvostupňový súd sa nevysporiadal s dôvodom podanej žaloby spočívajúcim v tom, že aj v štádiu udelenia stavebného povolenia je žalovaný povinný dôsledne skúmať, či dokumentácia pre udelenie stavebného povolenia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným rozhodnutím. V dôsledku takéhoto postupu potom ani prvostupňový súd neskúmal, či námietka žalobcov týkajúca sa charakteru/druhu stavby bola relevantná, či samotná stavba bola v súlade s územným rozhodnutím a Územným plánom mesta Bratislavy, a či napokon pri skúmaní charakteru stavby žalovaným neboli práva žalobcov ako účastníkov stavebného konania postupom žalovaného ignorované, keďže až v priebehu konania o udelenie stavebného povolenia bola naplno demonštrovaná skutočnosť, že stavba má charakter bytového domu, ktorý z tohto dôvodu nemôže napĺňať účel stavby spočívajúci v jej využívaní pre správu, riadenie a administratívu slúžiacu pre verejnoprávne orgány a inštitúcie (§ 43c ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Vytykali súdu prvého stupňa, že nesprávne vyhodnotil aj činnosť žalovaného v tom zmysle, že odmietol skúmať súlad stavby vo vzťahu k susedným stavbám (zamedzenie atraktívneho výhľadu)

a vo vzťahu ku zníženiu finančnej hodnoty susedných stavieb v dôsledku nevhodnej výstavby stavby, t.j. námietku siluetárno - panoramatických výhľadov na dominantu Bratislavy a teda súlad stavby s podmienkami územného rozhodnutia, čo predpokladá ustanovenie § 62 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

Ďalej uviedli, že prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal dôvodnosťou zamietnutia prerušenia konania žalovaným z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I vo veci určenia neplatnosti právneho úkonu, na základe ktorého predchodca stavebníka V. a K., š.p., previedol správu majetku (okrem iného aj nad pozemkami, na ktorých sa uskutočnila stavba D. P.) na Slovenský pozemkový fond. Tento dôvod uvádzali ako vadu konania.

Argumentovali, že v priebehu súdneho konania vyšlo najavo, že jeden z podkladov územného rozhodovania, rozhodnutie Krajského pamiatkového úradu, bolo na základe žaloby Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Krajským súdom v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 S 77/2008 dňa 12.02.2010 zrušené. Hoci Krajský pamiatkový úrad vydal dňa 19.05.2010 nové rozhodnutie, v čase, kedy súd rozhodoval nebolo právoplatné a teda ani nebolo zrejmé, či samotné územné rozhodnutie nebude trpieť vadami. Prvostupňový súd pochybil, ak sa nezaoberal otázkou správnosti postupu žalovaného, keď na základe Zmluvy o postúpení práv a Nájomnej zmluvy, uzavretých medzi pôvodným stavebníkom a súčasným stavebníkom, spoločnosťou P. – I., s.r.o., zmenil stavebníka v stavebnom konaní. V kontexte ustanovenia § 14 správneho poriadku účastníkom konania je ten, pri ktorom je daný predpoklad existencie práva, právom chráneného záujmu alebo povinnosti, o ktorej sa má konať. Základným znakom účastníka konania je vo všetkých prípadoch hmotnoprávny pomer určitej fyzickej (právnickej) osoby k veci, ktorá je predmetom konania. Ako vyplýva z listu vlastníctva č. 5543, ktorý súdu predložila spoločnosť P. – I., s.r.o., táto sa stala vlastníkom pozemku parcelné číslo (ďalej len „parc. č.“) X. k. ú. S. M. na základe Zmluvy o prevode evidovanej pod číslom V - 10173/2008 zo dňa 15.04.2008. Žalovaný napadnuté rozhodnutie vydal dňa 11.02.2008 a toto rozhodnutie bolo žalobcom 1/ - 5/ doručené dňa 11.03.2008. Hoci žalovaný v napadnutom rozhodnutí v časti odôvodnenie uvádza, že ku zmene stavebníka pristúpil po tom, čo dňa 08.02.2008 obdržal písomné oznámenie o zmene stavebníka a na základe Zmluvy o nájme uzavretej medzi pôvodným stavebníkom a spoločnosťou P. – I., s.r.o., a na základe Zmluvy o postúpení práv stavebníka, z listinného dôkazu predloženého spoločnosťou P. – I., s.r.o., je zrejmé, že v čase uzavretia Zmluvy o nájme nebol vlastníkom pozemku parc. č. X. k. ú. S. M., a preto samotnú Zmluvu o nájme nie je možné považovať za platnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (spoločnosť P. – I., s.r.o., nadobudla vlastnícke právo k predmetnému pozemku až vkladom do katastra nehnuteľností, zrejme dňa 15.04.2008).

Ďalším dôvodom, pre ktorý spoločnosť P. – I., s.r.o., bola nesprávne posudzovaná ako účastník konania je okolnosť, že Zmluva o postúpení práv stavebníka nezakladá

hmotnoprávny pomer spoločnosti P. – I., s.r.o. k predmetu konania. Podľa názoru žalobcov Zmluva o postúpení práv stavebníka nemá oporu v žiadnom hmotnoprávnom predpise, či už v ustanoveniach Občianskeho zákonníka alebo podporne v ustanoveniach Obchodného zákonníka. Ku zmene veriteľa alebo dlžníka je možné dôjsť len na základe postúpenia pohľadávky, prevzatím dlhu, pristúpením k záväzkom a inými zákonom upravenými postupmi, avšak len v prípadoch záväzkovoprávnej oblasti. Procesné práva patriace účastníkovi konania sú dané ustanovením § 4 správneho poriadku a nemajú povahu takých práv, ktoré by boli prevoditeľné, keďže patria výlučne účastníkovi konania. Záverom žalobcovia 1/ - 5/ poukázali na to, že stavba v prípade zmeny stavebníka, na základe nájomnej zmluvy, by mala byť povolená výlučne na dobu určitú, a to v súlade s ustanovením § 66 v spojení s § 58 stavebného zákona, touto námietkou sa prvostupňový súd taktiež nezaoberal.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 87/2008-143 zo dňa 27.05.2010 potvrdiť. Uviedol, že prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí správne vyhodnotil, že skutočnosti uvedené v žalobe boli predmetom konania pred stavebným úradom, sú totožné s odvolaním a konajúce správne orgány sa každou namietanou skutočnosťou jednotlivo zaoberali. Krajský súd sa stotožnil so spôsobom vyhodnotenia námietok a rozhodnutia o nich zo strany správnych orgánov, a z toho dôvodu sa už k dôvodom žaloby podrobnejšie nevyjadroval. Uvedený postup žalovaný považuje za plne v súlade so zákonom.

Ďalší účastník konania sa k podanému odvolaniu žalobcov 1/ - 5/ nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zistil, že Mestská časť Bratislava - Staré Mesto, ako príslušný prvostupňový stavebný úrad svojim rozhodnutím zo dňa 29.10.2007, č. SU-2007/24042/65081-G/115-Bu povolil stavebníkovi: L. S., s.r.o., T. B., stavbu: „D. P., M. ulica, B.“ na pozemku parc.č. X., X. s dopravným napojením a prípojkami inžinierskych sietí aj na pozemkoch parc.č. X., X. k. ú. S. M., podľa projektovej dokumentácie vypracovanej Ing. arch. P. J., B. U. C., s.r.o., Ľ. B., v máji 2007. Stavba bola umiestnená rozhodnutím o umiestnení stavby č. 0801, vydaným Mestskou časťou Bratislava - Staré

Mesto, pod č. SU-2006/17236/54536/ÚR-Bu, zo dňa 25.08.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.04.2007. Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia 1/ - 5/ odvolanie, v ktorom namietali nedodržanie typologického druhu zástavby, nedodržanie všeobecných technických požiadaviek na navrhovanie stavieb, začlenenie predmetnej stavby do územia, podlažnosť, typologický druh zástavby, siluetárno – panoramatický výhľad na dominantu Bratislavy, nevhodné dopravné riešenie, vplyv novostavby na okolité nehnuteľnosti z hľadiska ich trhovej hodnoty, trvalé zhoršenie životného prostredia výfukovými splodinami a tiež to, že správny orgán obmedzil ich právo ako účastníkov konania vyhotoviť si fotokópie z projektovej dokumentácie. V doplnení odvolania uviedli, že až podrobný projekt stavby plne preukázal tú skutočnosť, že predmetná stavba je v rozpore s územným rozhodnutím, lebo má charakter bytového domu.

Žalovaný v odvolacom konaní preskúmal námietky žalobcov 1/ - 5/ a zamietol ich. K námietke nedodržania typologického druhu zástavby, začleneniu predmetnej stavby do územia, podlažnosti, typologického druhu zástavby, siluetárno – panoramatických výhľadov uviedol, že tieto smerovali do územného konania a v súlade s § 61 ods. 1 stavebného zákona na ne neprihliadol. O námietkach bolo rozhodnuté v územnom rozhodnutí o umiestnení stavby č. SU-2006/17236/54536/ÚR-Bu zo dňa 25.08.2006 a podrobne sa ňou zaoberal aj odvolací správny orgán v druhostupňovom rozhodnutí Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2007/0825-HRC (A/2006/1921-HRC) zo dňa 26.03.2007. K tvrdeniu, že až z podrobnejšieho projektu stavby vyplýva, že predmetná stavba má charakter bytového domu uviedol, že sa nezakladá na pravde a konštatoval, že v právoplatnom územnom rozhodnutí o umiestnení stavby je uvedené: „V nadzemných podlažiach bude objekt z hľadiska funkcie vyčlenený na bytové priestory pre predstaviteľov zahraničných zastupiteľských úradov (počet bytov 17) vo väzbe na samostatné komunikačné jadrá.“ Z uvedeného teda vyplýva, že už v územnom rozhodnutí bol definovaný účel stavby, a teda ani vydané stavebné povolenie nie je v rozpore s právoplatným územným rozhodnutím. K námietke nemožnosti vyhotovenia fotokópií z projektovej dokumentácie uviedol, že poskytnutie kópie projektovej dokumentácie účastníkom bez súhlasu autora nie je možné a bolo by porušením zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím, s výnimkou zmeny v osobe stavebníka v konaní, rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd k úplným a dostatočným dôvodom napadnutého rozsudku, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje na doplnenie dodáva.

Účelom správneho konania je rozhodovanie o konkrétnych právnych pomeroch individuálne určených subjektov, účastníkov konania.

Zákon č. 50/1976 Zb. aplikáciu ustanovení zákona o správnom konaní č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) v § 140 upravuje tak, že prichádza do úvahy iba vtedy, ak stavebný zákon nemá inú úpravu.

Citovaný stavebný zákon č. 50/1976 Zb. určuje kompetenciu štátnym orgánom na úseku stavebného práva, teda rozsah v akom môžu uplatňovať zverenú zložku štátnej moci. ***Stavebný úrad je podľa zákona príslušný pre konanie a rozhodovanie o veciach spojených s územným plánovaním a stavebným konaním.***

Na predmetnú vec žalovaný správny orgán aplikoval ustanovenia stavebného zákona a správneho poriadku.

Podstatné námietky žalobcov sa týkali porušenia ustanovení § 23 a § 62 ods. 1 písm. a/ stavebného zákona a porušenia ustanovenia § 3 ods. 1, 2, 3 a 4 správneho poriadku. Ak ich teda zhrnieme, týkali sa rozporu s platnými právnymi predpismi – rozporu s územným rozhodnutím, nezákonného postupu žalovaného v správnom konaní a základných zásad správneho konania.

Územné konanie upravuje oddiel 8 stavebného zákona v ustanovení §§ 32 až § 42. V územnom konaní sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada (§ 42 ods. 4 pre odvolacie konanie), a to tak pokiaľ ide o účastníkov, ako aj dotknuté orgány. Územným rozhodnutím sa umiestňujú stavby na pozemku, mení sa využitie územia a chránia sa ním dôležité záujmy v území.

Záväzným podkladom, z ktorého sa vychádza pri vydávaní územného rozhodnutia, je územný plán obce alebo zóny. Stavebný úrad sa v územnom konaní sústreďuje na posúdenie návrhu na umiestnenie stavby z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov. Ďalším kritériom posúdenia je súlad návrhu so všeobecnými technickými požiadavkami na výstavbu obsiahnutými najmä v ust. § 47 stavebného zákona a vo vyhláske č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických

požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientáciu. Stavebný úrad koordinuje stanoviská dotknutých orgánov tak, aby boli vo vzájomnom súlade a pokiaľ by sa v konaní vyskytli rozpory je oprávnený ich odstraňovať, resp. postupovať podľa § 136 stavebného zákona (§ 37 ods. 3 cit. zákona).

V územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad *územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie vrátane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania.* V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia (§ 39 stavebného zákona).

Podľa § 62 ods. 1 písm. a/, b/ stavebného zákona **v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä,**

a) *či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia,*

b) *či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi.*

Stavebný úrad zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov, ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov konania a ich námietky (§ 62 ods. 3 stavebného zákona).

Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona, **v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania.** Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie o povolení stavby „D. P., M. ulica, B.“.

Je potrebné dať do pozornosti, že vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovaného predchádzalo už v roku 2007 na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S 150/07 konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 26.03.2007 č. A/2007/0825-HRC (A/2006/1921-HRC) o umiestnení predmetnej stavby „D. P., M. ulica B.“. Krajský súd v Bratislave svojím rozsudkom č. k. 2 S 150/07-116 zo dňa 14.10.2009 (právoplatný dňa 05.01.2010) potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu – Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto č. SU-2006/17236/54536/ÚR-Bu zo dňa 25.08.2006 keď nezistil dôvod, pre ktorý by napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zrušil. V rozsudku uviedol, že z územného plánu zóny M. (juhozápad) a jeho kapitoly základnej urbanistickej koncepcie z bodu 2.6 (návrh riešenia lokality bývalého areálu pri vodojeme M. ulica) vyplýva, že sa akceptujú zámery výstavby areálu rezidií veľvyslanectva Spolkovej republiky Nemecko a jednej s neurčeným investorom. Nie je správny záver žalobcov, že tomuto druhu zástavby zodpovedá len samostatný rodinný dom – vila. Pojem rezidencia nie je v žiadnom právnom predpise podrobne definovaný a preto nie je vylúčené, aby takáto stavba obsahovala aj samostatné bytové jednotky v súlade s § 43b stavebného zákona. K námietke narušenia siluetárno-panoramatických pohľadov krajský súd uviedol, že stavebný úrad sa priklonil k inej vizualizácii a nie k tej, ktorú predložili žalobcovia. Takáto vizualizácia nie je ani potrebná ako súčasť návrhu na vydanie územného rozhodnutia (§ 3 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona). Samotná vizualizácia sa vyžaduje len ako podklad k lepšiemu vyjadreniu umiestnenia stavby ak je to potrebné, a správne orgány vyhodnotili, že predmetná stavba nenaruša charakteristiku daného územia. Krajský súd sa tiež zaoberal námietkou neumožnenia vyhotovenia kópie projektovej dokumentácie a stotožnil sa s názorom, že bez povolenia autora nie je poskytovanie uvedených kópií v súlade so zákonom. Na projektovú dokumentáciu sa vzťahuje autorskoprávna ochrana, a v rámci súhlasu na použitie projektovej dokumentácie nie je automaticky zahrnutý aj súhlas na vyhotovenie jej kópie pre účastníkov konania.

Čo sa týka námietok žalobcov, z vyššie uvedeného je nepochybné, že so všetkými sa už správne orgány oboch stupňov vysporiadali v územnom konaní a rovnako aj správny súd, ktorý územné rozhodnutie Mestskej časti Bratislava – Staré mesto č. SU-2006/17236/54536/ÚR-Bu zo dňa 25.08.2006, ako aj rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2007/0825-HRC(A/2006/1921-HRC) zo dňa 26.03.2007 preskúmaval.

K námietke, že stavebný úrad mohol povoliť stavby len na dobu určitú, teda na čas, ktorý je uvedený v nájomnej zmluve medzi pôvodným a novým stavebníkom (99 rokov) odvolací súd uvádza, že predmetná stavba je stavbou trvalou, ktorej životnosť nezávisí od doby trvania nájomného stavu. Nájomná zmluva môže byť predĺžená, prípadne môže byť

prevedené vlastníctvo k danému pozemku, k čomu aj došlo na základe zmluvy o prevode č. V-10173/2008 zo dňa 15.04.2008. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že komentár (Komentár k stavebnému zákonu č. 50/1976: § 58, IČ ASPI: LIT 31682 SK), na ktorý poukazujú žalobcovia 1/ - 5/ je len jedným z rôznych druhov výkladov k stavebnému zákonu a nie je právne záväzný.

K námietke neprerušenia konania z dôvodu prebiehajúceho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I odvolací súd uvádza, že predmetné konanie nie je možné považovať za predbežnú otázku v zmysle § 29 ods. 1 správneho poriadku, a správny orgán nezistil ani iný dôvod na fakultatívne alebo obligatórne prerušenie správneho konania.

K námietkam porušenia ustanovení stavebného zákona vo vzťahu k územnému rozhodnutiu, ako aj ustanovení správneho poriadku – základných zásad konania, možno konštatovať, že správny orgán neporušil práva žalobcov a nekonal v rozpore s právnymi predpismi, pretože ustanovenia stavebného zákona po zistení skutkového stavu, ktorý bol dostatočným podkladom pre vydanie rozhodnutia, na danú vec správne aplikoval a námietky žalobcov, ktorým bola daná možnosť oboznámiť sa so všetkými podkladmi pre rozhodnutie dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery posúdil námietky žalobcov v odvolaní proti rozsudku krajského súdu ako nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť rozhodnutie správneho orgánu ani prvostupňového súdu v danej veci. Navrhovaná stavba je v súlade so zákonom a v miere primeranej pomerom v danom území neohrozuje práva vlastníkov susedných nehnuteľností tak, aby užívanie ich stavieb bolo neprimerane dotknuté.

Rozhodnutie žalovaného dalo vyčerpávajúcu odpoveď na skutkovú a právnu podstatu sporu a jeho obsah je v súlade s právom účastníkov na spravodlivý proces v rozsahu ich nároku (v medziach žaloby). Krajský súd vo veci rozhodol skutkovo správne a v súlade so zákonom, preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že neúspešným žalobcom 1/ - 5/ právo na ich náhradu nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 08. novembra 2011

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková